

Posudek oponenta bakalářské práce

GABRIELA KRÁLOVCOVÁ: Bakalářský koncert - varhany

Vedoucí BK: Doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Oponent BK: Doc. Michal Chrobák

Bakalářský varhanní koncert Gabriely Královcové se konal ve středu 13. května 2020 v aule PdF UHK, vzhledem k vládním opatřením v souvislosti s koronavirovou situací v netradiční odpolední době.

V programu koncertu zazněly tyto skladby:

J. S. Bach:	Toccatu a fuga E dur
F. Mendelssohn-Bartholdy:	Preludium a fuga d moll
J. Brahms:	Herzliebster Jesu
G. Mouchel:	Toccatu
Z. Pololáník:	Pastorale

Gabriela Královcová zahájila koncert obtížnou a rozsáhlou Toccato a fugou E dur Johanna Sebastiana Bacha. Adekvátní registrace, přehledná artikulace i vhodně zvolené tempo dalo skladbě vyznít stylově čistě a bachovsky přesvědčivě. Občasný neklid, projevující se ne zcela precizní zřetelností některých ozdob nebo drobnou nejistotou pedálové hry, lze přičíst pravděpodobné počáteční nervozitě sólistky, výsledný výborný dojem z interpretačního výkonu ale negativně neovlivnil.

I v následující skladbě programu podala sólistka velmi přesvědčivý a v zásadě bezchybný výkon, ale zařazení Preludia a fugy d moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho hned za Bachovu kompozici nepovažuji dramaturgicky za zcela ideální. Posluchačsky chyběl trochu výraznější kontrast. Formální blízkost skladeb i jejich obdobná dynamická a výrazová vypjatost přinesly pocit zvukové jednotvárnosti. Těmto úskalím se mohla Gabriela Královcová vyhnout při interpretaci jen zčásti – výraznější práci s dynamikou v preludiu (byť v rozporu s Mendelssohnovým zápisem...), ale zejména romantičtější přístupem k preludiu využitím výraznější agogiky. Rovněž virtuóznější nadhled nad technickým provedením (méně opatrnosti v navazování frází) mohl skladbě dodat větší výrazový spád.

Výrazný zvukový a náladový kontrast přinesl až následující Brahmsův chorál Herzliebster Jesu. Možná právě předsunutí Brahmsovy kompozice před Mendelssohnovu by vše vyřešilo. Porušení chronologické posloupnosti v řazení skladeb by jistě jako dramaturgická chyba vnímáno nebylo.

Interpretací svěží Toccaty G. Mouchela prokázala Gabriela Královcová nejen technickou vybavenost, ale i smysl pro adekvátní odlišnou registraci skladby, prozrazující zřetelné vazby na francouzskou varhanní literaturu a s ní související odlišný zvukový kolorit. Ve zvoleném

tempu vyznělo dílo přehledně a velmi optimisticky, přesto se domnívám, že nepatrný posun tempa kupředu by výsledný dojem ještě umocnil.

Pololáníkovo Pastorale bylo dramaturgicky dobře zvolenou tečkou programu. Po Mouchelově Toccate přineslo v úvodu opět potřebný náladový i zvukový kontrast a pak postupnou gradací dospělo k efektnímu závěru celého koncertu. Interpretce nelze nic zásadního vytknout, snad jen upozornit, že závěrečná postupná gradace je náročná na udržení tahu. Není to záležitost stálého zrychlování tempa (nic takového se ale nedělo!), ale naopak při konstantním tempu potřeba jakési emoční quasi nedočkavosti v nástupech frází. Výsledný dojem by byl pro posluchače ještě velkolepější.

Celkově hodnotím výkon Gabriely Královcové jako velmi zdařilý a odpovídající nárokům kladeným na úroveň bakalářských půlrecitálů z hlediska technické i výrazové náročnosti nastudovaných skladeb, délky i kvality interpretačního výkonu.

Doc. Michal Chrobák

Hradec Králové, 30. května 2020